

Dec 1978

GAUDEAMUS

Tel 08-16 02 60, Box 500 06, 104 05 Stockholm.

LEVIN HJÖRDIS

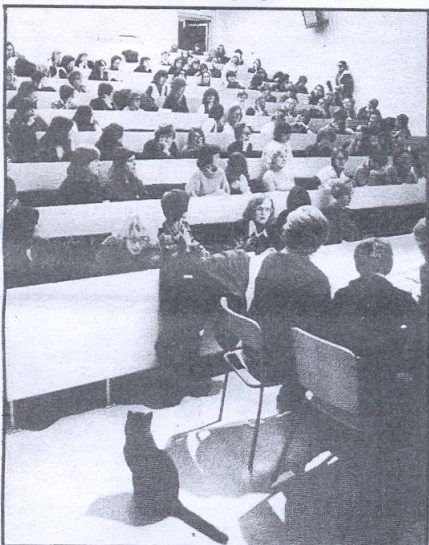
NEPLAN 5 2TR
43 FARSTA

ÄR ADRESSEN FELAKTIG?

Eller får du inte tidningen alls? Då ska du kontakta kärexpeditionen, tel 15 41 00, be-
lägen i Frescati hus E på plan 4. Det lönar
med redaktionen.

"Låt oss bilda ett centrum för kvinnliga forskare"

□ Kom, låt oss bilda ett centrum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning. Kom och låt oss diskutera vår situation och våra villkor! Så lød uppmaningen från några kvinnliga forskare som tröttnat på den mansdominerade forskarmiljön. De fick gensvar från ett hundratal andra kvinnliga forskare och doktorander som kom till ett stormöte i slutet av november. Det blev en intensiv och entusiastisk debatt. Här är några glimtar från den.

Det rådde en varm, otvungen stämning när de kvinnliga forskarna hade stormöte. Det tyckte tydligen även den katt som smög sig in i hörsalen och sedan vandrade från knä till knä.

Foto: Bo Lindell

Gunilla Bjerén, en av initiativtagarna till stormötet berättade om hur det är att vara kvinnlig forskare i socialantropologi.

— Upptäckandes har under alla tider varit män. När jag började forska för tre år sedan var vi fem kvinnliga forskare på institutionen. Tre av oss hade barn.

— Ingen av de manliga forskarna som hade barn hade haft problem med barnpassning etc när de var ute på sina resor runt om i världen.

— Ingen av dem hade funderat över att alla sociala rättigheter som barnbidrag etc upphör om man tar med sig barnen på resorna, sa Gunilla Bjerén.

Kvinnohistoria
Hjördis Levin forskar i kvinnohistoria sedan några år tillbaka.
— När jag började väckte det en kolossal förvåning att jag ville läsa kvinnohistoria. Ingen visste vad det innebar. Mitt ämnesval hade en väldigt låg status.

— Jag började med att titta på preventivlagarna. Det visade sig att det inte fanns något vetenskapligt språk för vardagliga ting som rör kvinnor och kvinnors könsliv. Det väcker fortfarande en enorm förvåning när man istället kallar saker för dess riktiga namn t ex att en livmodersspruta faktiskt är en livmodersspruta!

Efter de korta "uppladdande brandtalen" startade diskussionen om det blivande "Centrum för kvinnliga forskare".
— Målsättningen bör väl i första hand vara att vi bildar en intresseorganisation som stöd för kvinnliga forskare och som i andra hand stödjer kvinnoforskningen, tyckte en deltagare. Hon fick svar av en annan:

— Jag kan inte inse att det skul-

le behöva vara något motsatsförhållande. Det viktiga är att vi försöker ta plats där makten, dvs männen, sitter.

Vi måste få pengarna!

— Det viktiga är att vi kvinnor får forska i det vi är intresserade av. På historiska institutionen finns t ex ingen redovisning hur man fördelar forskarbidrag. Det smusslas lite hur som helst.

— Killarna smiter bakom ryggen och vi kvinnor får av nåd pengar. På vår institution har ingen kvinna fått utbildningsbidrag förrän i år trots att alla amanuenser är kvinnor. Vi måste få pengarna, sa en doktorand.

En representant för några naturvetare reste sig:

— Vi tror på idén att bilda olika arbetsgrupper institutionsvis. Det vore också fel att utesluta andra kvinnor som inte är forskare eller doktorander. Vi har labbassistenter som har en massa problem i sitt arbete bland de "duktiga" manliga forskarna.

Starta en faktabank

En kvinna talade sig varm för ett "centrum" som fungerar som en faktabank.

— Jag hade turen att hamna bredvid en latindoktorand. Vi har använt den här tiden åt att utbyta sakkunskaper. Jag tror också att det vore bra att få igång lokalt grupper på varje institution där man främst diskuterar forskningsprinciper och ägnar sig mindre åt samtalsterapi etc. Våra problem beror inte på att vi är kvinnliga forskare utan på att vi är just doktorander, menade hon.

Flera instämde i hennes resonemang. Röster höjdes att man skulle utveckla den tvärvetenskap som de närvarande representerade. En del ville också att man ska

bredda arbetet ute på universitetet.

— Det är viktigt att vi griper tag i kvinnor som går på grundutbildningen och får dem intresserade av forskning. Annars kan vi ju aldrig bli fler kvinnliga forskare och föra vidare våra idéer.

En del av kvinnorörelsen

Andra ansåg att ett centrum för just kvinnliga forskare var onödigt.

— Det är viktigt att vi är en del av kvinnorörelsen. Annars blir det bara en massa klagogrupper t ex missnöjda kvinnliga arkitekter, arga kvinnliga läkare och eftersatt kvinnliga journalister, menade en av deltagarna.

Den tillfälliga arbetsgruppen som hade kallat till stormötet fick förtroendet att fortsätta att jobba ihop ett förslag till hur "centrum" kan fungera. Gunilla Eriksson sammanfattade vad man kommit fram till hittills.

Arbetsförslag:

— Vi kan starta en stöd- och tröstgrupp som kan rycka in när någon behöver hjälp. En annan grupp skulle kunna åta sig brandkärsutryckningar t ex att stötta en tjej så att hon vågar söka högre tjänster. En arbetsgrupp skulle kunna besvara remisser och stöta på universitetsstyrelsen etc.

— Centrum skulle kunna starta tvärvetenskapliga seminarier och debatter om t ex "Manlig teorbildning — finns den", "Finns det ett kvinnligt språk".

— Centrum skulle kunna vara en kontaktyta och ett forum för att sprida våra idéer ut i samhället. Det skulle också kunna vara en intresseorganisation för facklig bevakning.

Nästa stormöte blir tisdagen den 16 januari kl 18.30 i hörsal 5 i Frescati. **Gunilla Lindahl**